

ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΤΕΛΕΙΩΣΕ, ΕΙΜΑΣΤΕ ΜΟΝΟ ΣΤΗΝ ΑΡΧΗ

Μέσα απ' το αυταρχικό, απάνθρωπο, καπιταλιστικό σύστημα που αναγκάζομαστε να ζούμε, μια φωτιά άναψε με αφορμή τη δολοφονία του 15χρονου Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου. Αυτή η φωτιά λειτούργησε σαν θρυαλίδα που ενεργοποίησε όλες τις πραγματικές κοινωνικές αντιθέσεις και αυτό δεν είναι κάτι απαραίτητα κακό.

Νιώσαμε ότι αυτή την φωτιά έπρεπε να την κρατήσουμε μέσα μας. Όλοι εμείς που από το Σάββατο το βράδυ σπίτι μας έγινε ο δρόμος και οι τόποι της εξέγερσης, σε μια πόλη που μέχρι τότε κυριαρχούσαν οι αποξενωτικοί τόποι της εκμετάλλευσης της εργασίας, της κατανάλωσης, της σχολικής πειθαρχίας, της πληκτικής μεταφοράς από το σπίτι στη διασκέδαση και ξανά πίσω· όλοι εμείς που από το Σάββατο βράδυ κάναμε πατρίδα μας όλη την επικράτεια της εξέγερσης: την επίθεση στα ΜΑΤ, τις καταλήψεις του κέντρου, το γκρέμισμα των ναών του χρήματος και των κτιρίων που στεγάζουν την κρατική γραφειοκρατία, θεωρήσαμε ότι το άνοιγμα που προκάλεσε η εξέγερση έπρεπε να εξαπλωθεί στην περιφέρεια των συγκρούσεων. Έτσι προχωρήσαμε σε ένα, για πρώτη φορά, ανοιχτό δημαρχείο, με τη συμπαράσταση του συλλόγου εργαζομένων του δήμου.

Η κατάληψη που πραγματοποιήθηκε στο δημαρχείο Αγ. Δημητρίου έδωσε μια νέα πνοή αντίρροπης κίνησης προς την εξουσία και τα δολοφονικά κατασταλτικά της μέσα. Έγινε για να στεγάσει την οργή μας που εκφράστηκε στους δρόμους και να διευρύνει το πεδίο της συγκρούσης και του πολιτικού λόγου που τη συνοδεύει.

Προτάσσοντας την αυτοοργάνωση και τις αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες, συσπείρωσε γύρω της ανθρώπους που (ίσως) δε συμμετείχαν στις συγκρούσεις των προηγούμενων ημερών, αλλά δεν άντεχαν να καθίσουν με σταυρωμένα χέρια. Δεν ήταν όμως μόνο η ανοιχτή λαϊκή συνέλευση που αποτέλεσε ένα από τα βασικά χαρακτηριστικά της κατάληψης.

- Η συνδιαμόρφωση και διάδοση ανατρεπτικού λόγου,
- η ανάπτυξη φιλικών σχέσεων και μιας κοινότητας αγώνα,
- η συνάντηση των γειτόνων που θέλουν να αγωνιστούν,
- η συνεργασία με το σωματείο υπαλλήλων ώστε να εξυπηρετηθούν τα επείγοντα περιστατικά (παρεμποδίστηκε τελικά από τη δημοτική αρχή),
- ο συντονισμός με τις καταλήψεις του κέντρου και τις άλλες καταλήψεις της περιφέρειας,
- η περαιτέρω ενθάρρυνση του πνεύματος απειθαρχίας,
- η συμπίεση με τις εξεγερμένες μαθήτριες-ές,
- η έμπρακτη άρνηση της εμπορευματικής κοινωνίας (με την καταστροφή των ακυρωτικών μηχανημάτων του μετρό Δάφνης και την επανοικειοποίηση του υλικού εξοπλισμού),

όλα αυτά ήταν επίσης βασικά χαρακτηριστικά της κατάληψης.

Δεν είμαστε άνθρωποι που παραμυθιαζόμαστε με ό,τι κάνουμε και στεκόμαστε κριτικά απέναντι σε όλες μας τις ενέργειες, σκοπεύουμε μάλιστα να κάνουμε έναν απολογισμό αυτών των ημερών ο οποίος θα δημοσιευτεί. Το ίδιο όμως ζητάμε να κάνουν και όσοι ήρθαν στις συνελεύσεις για να «δουν μόνο» ή για να κατακρίνουν, καθώς και όσοι από τους κατοίκους δεν εμφανίστηκαν καθόλου. Ας αναρωτηθούν μήπως, τώρα που το δημαρχείο ξαναγυρίζει στα χέρια των αρχόντων (αρχών) και των αυλικών τους, έχασαν μια μοναδική ευκαιρία.

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΜΕ ΑΛΛΕΣ ΜΟΡΦΕΣ

- Τρίτη 16/12 στις 7 μ.μ. συγκέντρωση στο Δημαρχείο και πορεία
- Σάββατο 20/12 είναι παγκόσμια μέρα δράσης (Μοίρασμα εντύπων στη Δάφνη μια ώρα πριν την προγραμματισμένη πορεία στο κέντρο)
- Δευτέρα 22/12 στις 7 μ.μ. στο Δημαρχείο, έχει αποφασιστεί η επόμενη **Ανοιχτή Λαϊκή Συνέλευση** (για την περαιτέρω δράση)

ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ